

Új javaslatok Magybátonyban

Dropka Istvánné, a Budapesti Hártyagyár nagybátonyi üzemének szakszervezeti titkára a jegyzet-tömbjét forgatja:

— Legutóbb, február végén a brigádvezetőknek tartottunk tanácskozást. Elég sokan felszólaltak ezen a megbeszélésen. Érdeklődés, hogy milyen észrevételeket és javaslatokat tettek?

Bólintok. Hogyne érdekelne. Hiszen ezek a tanácskozások az üzemi demokrácia fórumai. Ha jó a munkahelyi légkör, itt mindenki nyíltan és őszintén elmondhatja, hogy mi bántja, s mivel elégedett. A résztvevők érdeklődése, a hozzászólások hangvétele és tartalma egy kicsit mindig érzékeltetni képes a dolgozók közérzetét és hangulatát.

Mi a különbség?

— Elsőként Gyökér Sándor gyáregységvezető mondott rövid vitaindítót. Beszélte az üzem múlt évi eredményeiről, idei feladatairól. Valamennyien tudták, hogy nehéz év elé nézünk. A dolgozók száma alig emelkedik, a termelés viszont tovább nő, nem is akármilyen mértékben. Milliós tételekről van szó. Ennyivel akarunk többet adni. Ehhez kérte a brigádok segítségét. Azt is fejtegette, hogy mi a különbség az egyszerű munkabrigádok és a szocialista brigádok között?

— És mi a különbség? — kérdezem. — Lehet-e erről egyáltalán valami újat mondani?

— Újat nem — kapcsolódik a beszélgetésbe Gyökér Sándor üzemvezető. — Az a helyzet, hogy mi még fiatal üzem vagyunk. Ha meg akarjuk szervezni a szocialista brigádmozgalmat és a munkaversenyt, előbb még az alapfogalmakat is tisztázni kell. És sohasem árt erről újra és újra beszélni. A munkabrigád tagjainak csak az a fontos, hogy a munka jól menjen. A szocialista brigád nem elégedhet meg ezzel. Ennél jóval nagyobbak a követelmények. Főleg emberi vonatkozásokkal egészül ki a lista, nagyobb felelősség, önképzés és közösségi szellem.

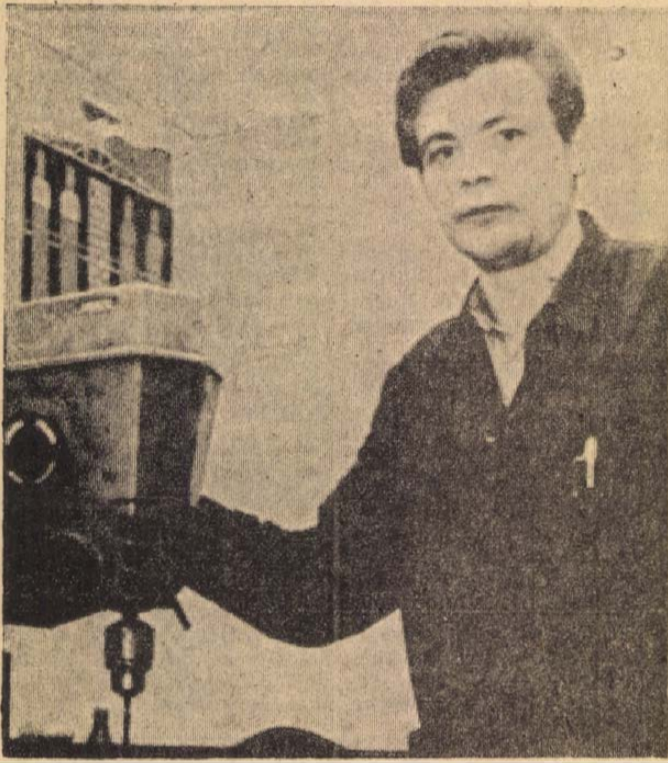
Kettő a sok közül

Érdekes és megszívlelendő észrevételeket és javaslatokat tettek a brigádvezetők

Kézfogás a határon át

A Nógrád megyei Vendéglátó Vállalat 1970 óta áll kapcsolatban a Besztercebányai Vendéglátó Vállalattal. Évente kötnek együttműködési megállapodásokat. Legutóbb a magyar vállalat vezetői látogatták meg szlovák kollégáikat, hogy megbeszéljék 1972-re vonatkozó közös terveiket.

Megállapították, hogy az 1971-es évi együttműködési megállapodás valamennyi pontját mindkét részről teljesítették, sőt túlteljesítették. A két vállalat közötti kapcsolat igen sokrétű. Az 1971-es salgótarjáni szlovák hetek re mindnyájan emlékszünk. Besztercebányán is volt magyar hét. A rendezvénysorozatot ez évben megismétlik, de Balassagyarmat lesz a szlovák hetek színhelve. Vannak a megállapodásnak olyan pontjai is, amelyek

Pálházi Pál műszerész, aki társadalmi munkában elkészíti a versenyhíradót

ezen a tanácskozáson. Nincs arra mód, hogy valamennyit ismertessük, néhányat mégis érdemes kiragadni a többi közül.

Vasicsek Lajosnének például egészen „pajzán” ötlete támadt. Azt javasolta, hogy rendezzenek ismerkedési esteket más üzemek férőbrigádjaival.

— Nem kell semmi rosszra gondolni — nevet Gyökér Sándor. — Arról van szó a férjek nem nagyon ismerik, hogy mit csinál a feleségük az üzemben. Ezért kellene kölcsönösen meglátogatni egymást, hadd ismerkedjenek meg a házastárs üzemével és munkatársaival. Mi örömmel üdvözlöztük a kezdeményezést...

Az is felvetődött a megbeszélésen, hogy a dolgozók elvárják: egyforma mércével, megnyugtató módon és rendszeresen értékeljék a munkaversenyt, s annak alakulását állandóan figyelemmel lehessen kísérni. Válaszul Pálházi Pál műszerész felajánlotta, hogy társadalmi munkában elkészíti a versenyhíradót. A többi, az értékelés megbízhatósága és rendszeressége már csak az üzemvezetésen múlik.

Na és a problémák?

Szakács Valéria feltétlenül szükségesnek tartja a dolgozók rendszeres szakmai továbbképzését, ami — kis „jóindulattal” — akár

bírálatnak is felfogható, de ezzel is nyílt kapukat döntögetett. A dolgozók mintegy harminc százaléka már elvégezte az alaptanfolyamot, s a tervek szerint a jövőben az üzem mindenki számára kötelezővé teszi a minimális textilipari szakmáismertek elsajátítását.

— Hol maradtak a kritikai észrevételek? Mi erről az szb-titkár véleménye?

— Ez volt nálunk az első ilyen tanácskozás. Ha szenczió nem is volt, ez azért nem jelent problémát. Elmondjuk mi magunk között ezeket is. Úgy gondolom, annyi máris bizonyos, hogy ezután a dolgozók bátrabban állnak elő panaszaiikkal és észrevételeikkel.

K. S.

Hat alapszervezet tartozik a nézsai csúcsvezetőséghez. Ebben a körzetben a párttagok száma jelenleg 135 fő. Különösen az utóbbi időben jelentős a csúcsvezetőséghez tartozó pártalapszervezetek tagfelvételi tevékenysége, amióta a járási pártbizottság és a csúcsvezetőség is megvitatta az alapszervezetek ez irányú feladatait. Szükség volt erre, hiszen a korábbi négy évben Keszenen két, Nézsán öt, Legénden öt tagot vettek fel a párt soraiba. Alsópetényben egy tag felvételére került sor, ez is 1967-ben.

A csúcsvezetőség még 1970-szeptemberében foglalkozott az alapszervezetek tagfelvételi munkájával. Az ülésen a konkrét tennivalókat is meghatározták. A többi között kimondták, hogy minden csúcsvezetőségi tag saját alapszervezeténél segítse a tagfelvételi munkát. Vegyenek részt az alapszervezeti üléseken, s vállaljanak feladatot a párttagságra való felkészítésben.

Ez a munka az elmúlt időszakban eredménnyel járt. A csúcsvezetőség 1970 szeptemberi ülésétől az alapszervezetekbe 23-an kérték felvételüket, közülük 21-en már megkapták párttagsági könyvüket is. Ezenkívül 15 jelentkező felkészítése folyamatban van. A most felvett párttagok jelentős részben már előzőleg is dolgoztak tömegszervezetekben, ahol pártmegbízottként végezték társadalmi tevékenységüket. Rendszeresen részt vettek a párt nyilvános rendezvényein. A pártba került fiatalokat most a KISZ-vezetők patronálásával bízták meg, míg az idősebbeket a propagandaanyagok terjesztésére és a bizalmi teendők ellátására kérték fel.

Ma szövetségi küldöttgyűlés

A tagok képviselőjében

A küldöttek, akiket a salgótarjáni, szécsényi és pásztori járás termelőszövetkezetei bízták meg képviselőjükkel, ma reggel elfoglalták helyüket a Kohász Művelődési Központ ez alkalomra szépen felszított termében, hogy megvitassák a három járás mezőgazdasági üzemének gondjait és feladatait. Rájuk hárul a tanácskozás az is, hogy megválasszák a képviselőket, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának ülésére, és a mezőgazdasági dolgozók kongresszusára. A résztvevők soraiban helyet foglalt Katona Károly tsz-elnök, a mátramindszenti tsz-parasztok képviselője.

Négy község parasztsága adott megbízatást neki, hogy szöjjön a mezőgazdaság egyetemes érdekében, a tsz-dolgozók szociális juttatásának javításáért és méltó képviselőt biztosítson a mátraaljai közös gazdaságnak. A tanácskozás előtti napokban kerestük fel a küldöttet. Sűrű az elfoglaltsága. A kiterjedt gazdaság gondjai ott összpontosulnak irodájában. Ezekkel a gondokkal nem lehet nagyvonalúan foglalkozni. Munkatársaitól is pontos tájékozódást kér, alapos megfontoltságot minden döntés előtt. A következő nap járási párt-vegrehajtóbizottsági ülésre várta. Tagja ennek a fontos testületnek. Még hátra van számára a napirendi pontok tanulmányozása. Szokásához híven ezt is nagy gondnal végzi el. Szó esett a mai szövetségi küldöttgyűlésről. Megjegyezte:

— Erre is olyan figyelmet kell fordítanom, hogy megbízóim ne csalódnak bennem...

Katona Károly tíz esztendővel ezelőtt kapcsolódott be a szövetkezeti mozgalomba. A

föld szeretetét a családjától örökölte. Néhány holdon gazdálkodva éltek Dorogházán. Ő munkahelynek a bányát választotta. A földtől azonban nem tudott megválni. Munka után apjának segített. Szántott, vetett, aratott, állatokat nevelt. Mint fiatal bányász, a rendszer hűséges hívét, megbízták: segítsen a szocialista mezőgazdaság megszervezésében. Ezzel véglegesen a mezőgazdasághoz szegődött. Falujában brigádvezetőként kezdte, majd elnökhelyettesként dolgozott. Közben elvégezte Zsámbékon az elnök-

képző iskolát és amikor a Zagyva és a Mátra közötti kis termelőszövetkezetek elhatározták, hogy egyesítik birtokaikat, Katona Károlyt megválasztották a mátramindszenti egyesített tsz-ek elnökének. Így emlékezik erre:

— Tudtam, nagy felelősség hárul rám...

Ez a felelősség indította arra is, hogy elvégezze a felsőfokú mezőgazdasági iskolát. Jól képzett, munkára kész szakembereket tömörített maga mellé, akiket türelmesen nevelt, tanított. A kitarító munkának fokozatosan érte a gyümölcse. Megváltozott a mátraaljai földek vetésszerkezete. Megyei viszonylatban is figyelemre méltó állattenyésztés van itt kibontakozóban. Még sok gonddal járó munka ez, de végső soron beérik és jövedelmet hoz a tagoknak. Fokozatosan, minden eredményért szívósan megküzdnek a Mátra alján. Az eredmény viszont nem marad el. 1966-ban, a közös gazdaság összvagyonra 14 millió 999 ezer forint volt, 1971-ben pedig 36 millió 374 forint.

A szövetség küldöttgyűlésén öt foglalt helyet Katona Károly Mátramindszentről, és a hosszú évek alatt szerzett tapasztalataival látja el a közös gazdaságok tagjainak, alkalmazottainak méltó képviselőjét.

— B —

Gépek a tsz-ben

A keszegi tsz évről évre nagy gondot fordít gépparkjának rendbentartására, a kiöregedett erő- és munkagépeket újakkal való felcserélésére. Az 1971. évi gazdálkodás jövedelméből hét-nyolcszáz ezer forint értékű erő- és munkagépeket vásároltak. Többek között három MTZ-t, három pótkocsit, két Orkán-

silót, két rotációs fűkaszát, egy trágyamarkolót, egy talajmarót.

Ezzel a beruházással a kenyér- és takarmánygabona termelésének és betakarításának teljes képesítése mellett, folyamatosan megoldódik a szántóföldi pillanós takarmánynövények gépi termelése és betakarítása is.

Fiatalokkal, munkásokkal

A nézsai csúcsvezetőség tagfelvételi munkája

Szembetűnő a nézsai csúcsvezetőséghez tartozó alapszervezetek tagfelvételi tevékenysége. Persze ez azért is gyorsnak látszik, mert amíg az elmúlt négy évben az alapszervezetek összesen 15 tagot vettek fel, ezzel szemben most egy év alatt az új párttagok száma elérte a 21 főt. Csupán az elmúlt hónapokban Legénden három, Alsópetényben egy, Nógrádsápon újabb két taggal erősödött az alapszervezet. Keszenen két fiatal nő felvétele kerül rövidesen az alapszervezetek vezetőségi ülése elé. Nógrádsápon sem álltak meg a tagépítő munkával. Feltétlen dicséretes, hogy az új párttagok zöme fiatal és munkás, hiszen, mint a csúcsvezetőség titkára mondotta, ma számukra is legfontosabb, hogy a párt munkásjellegét erősítsék.

Ha azt vizsgáljuk, melyek voltak azok a tényezők, amelyek leginkább elősegítették a tagfelvételi munkát, néhány esetben általános, de egyedi tapasztalatokat is szerezhettünk. Mindenképpen elősegítette az alapszervezetek tevékenységét a kedvező politikai légkör. A dolgozók biznak szocialista rendszerünk szilárdságában, elismerik a párt irányítását és vezető szerepének fontosságát, helyesnek ítélik meg a párt politikáját.

tartozó alapszervezeteknél néhány tényező még ma is gátolja a tagfelvételi munkát. Legénden például az tapasztalható, hogy az idősebb párttagok „toborzásnak” vélték a tagfelvételi munkát. Úgy gondolták, hogy ezzel fellazítják a párt soraikat. Más alapszervezetben túl magas mércét kívántak állítani a pártba jelentkezők elé, mondván, hogy régen komoly harcot kellett folytatni azért, hogy valaki párttag lehessen. Egyes alapszervezetekben a fiatalok is idegenkedve fogadták, félve, hogy azok nem fogják megállni a helyüket. Elhanyagolt olyan kérdés is, milyen előnyök lesz abból, ha párttag leszek? — például a nóg-rádsipeki alapszervezetnél. A nézsai csúcsvezetőség azt vallja, hogy a szemléletben kell minél előbb változást elérni, hogy több nő, fiatal és fizikai dolgozó kerüljön a párttagság soraiba.

Az eredmények ellenére sem állnak meg a nézsai csúcsvezetőséghez tartozó hat alapszervezetnél. Számos más politikai és gazdasági munkájuk mellett egyik legfontosabb feladatuknak a tagfelvételi munkát tartják ma is. Többet és eredményesebben kívánnak foglalkozni a párttagok ideológiai nevelésével. Megnyugtatóan intézik a problémákat, hogy a párttagok közüliek is bizalommal forduljanak az alapszervezetek vezetőségéhez. Az elkészített és az elfogadott munkaterv végrehajtása azt bizonyítja, hogy a nézsai csúcsvezetőség jó úton halad, az alapszervezetek a következő hónapokban is új tagokkal erősödnek majd.

Somogyvári László